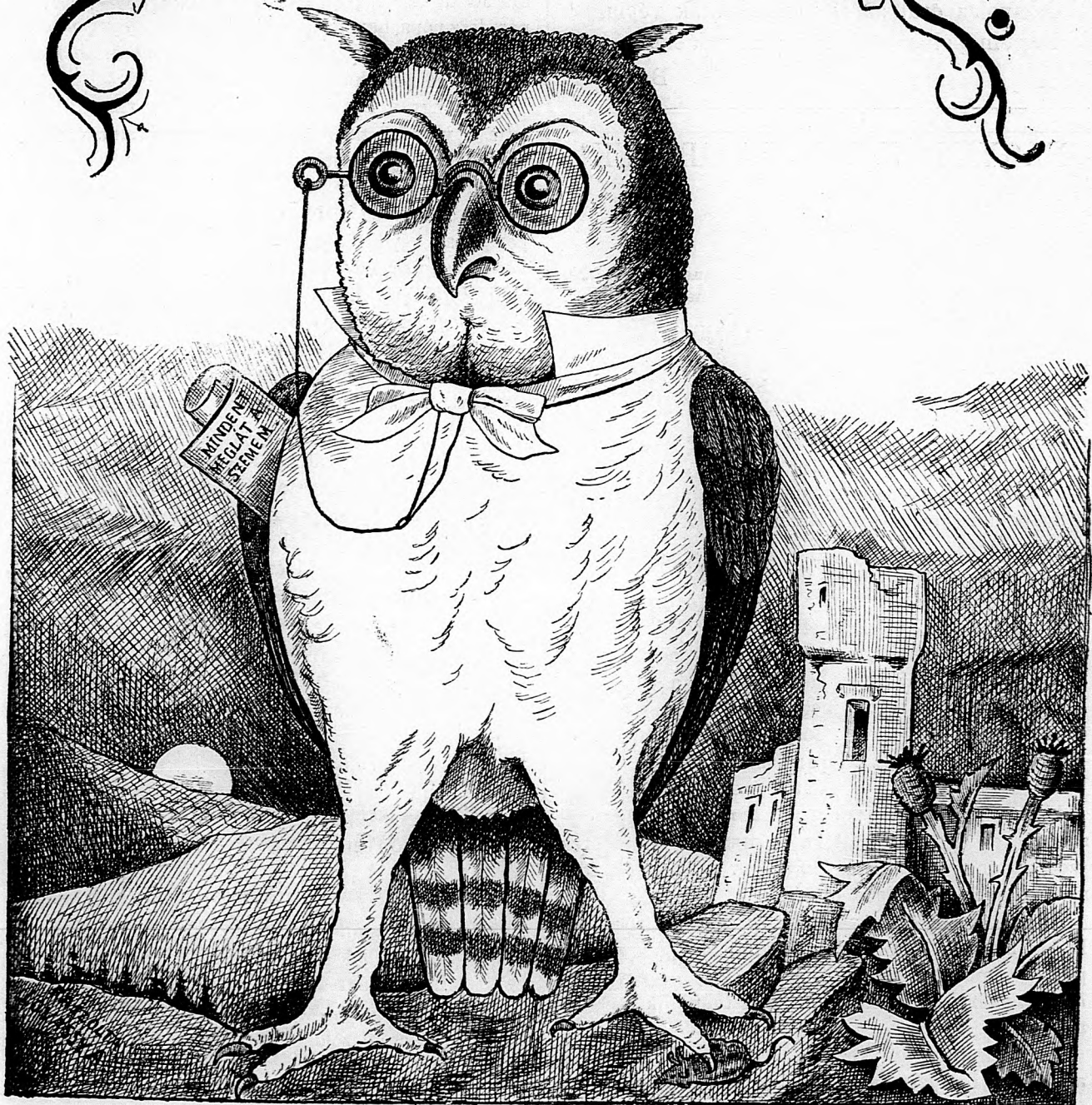

1892!

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONÓS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

MÁJUS ELSEJE.

Rettegett a világ; vérben kél fel a nap;
 Rom lesz a föld színe és újra felépül!
 Szünetel a dolog; tüntet a sok munkás;
 Május elsejére nagy zivatar készül.
 Csend lett... és dologba állott valamennyi,
 Habár eleinte zugott egyik-másik;
 A nyolcz órát azért nem aludták végig,
 Hanem poharaztak hajnalhasadásig.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

V.

VULKÁN JÓZSEF.

Mottó: Fă-me Dômne, ce mi-i face,
 Fă-me dômne pic de lapte.

Szellemi arisztokrata! Lába nem hajlik, nyaka nem fordul.

Olyan büszkén, olyan meggondolva lép, mintha talpával is a riméket keresné a váradi hegyes kövezeten.

Különben csendes, jó ember *Vulkán József*; szelid mint a bárány és mély tudományú, mint a bagoly.

Egyik üterében magyar vér, másik üterében román vér csergedez.

Édes apja Vulkán János, ős római faj; édes anyja Irinyi Viktória, valódi szittya nő volt és így származása miatt sajátságos helyzetben van: politikai tekintetben sem az oláhok, sem a magyarok nem biznak benne: mert ha háborogni kezd lelkében a szilaj Vulkán, szíve mélyén rögtön megszólal egy lágyan csengő, édes hang és kérve kéri: Jóskám, Jóskám, ne tüzelj! Ha pedig a magyarokkal parolázik, zúgó zivatar lobban fel lelkében és fülébe dörgi: maj Iusifu, cse fács?

Máskülönben szerkesztője a „*Familia*“ című újságnak; de sajátságos játéka a sorsnak, hogy a derék szerkesztőnek még sincs *familiája*. Hiába, sok időt vesz igénybe a szellemi munka!

Mert dolgozik ő annyit, mint öt magyar író; nem hiába mondja róla Márki Sándor „*Bihari román írók*“ című munkájában, hogy «Vulkán egyike a *legtermékenyebb* embereknek; már tudniillik irodalmi téren».

Működését vigan kezdte; 1863-ban élczlapot adott ki „*Umoristulu*“ cím alatt; 1870-ben pedig „*Calendariulu Gurei Satului*“ címmel egy képes naptárt; ugyancsak ő szerkesztette később a „*Fanda-Manda*“ nevezetű humoros évkönyvet, melyet „*Handa-Banda*“ címmel állítólag Winkler Lajos fordított magyarra.

Irt regényeket, verseket, képtalányt, szőrejtvényt és étlapot.

Mikor az oláhok kétségbe vonták nemzetiségi érzelmeit, kezébe ragadta a csimpolyát és elzengte a „*Gorunului lui Horia*“ című ódát Hóráról a nagy vértanuról; sőt nagyobb nyomaték kedvéért kilépett a biharmegyei népnevelési egyesületből is; pedig törül metszett magyar nemes: nagyatyja Vulkán Sámuel, a volt nagyváradi püspök kapta a kutyabórt; a keresztátája pedig nem más, mint id. Gálbory Sámuel, ki a keresztelő alkalmával megtapogatóván a kis Jóska feje lágját, megjósolta, hogy ebből a fiuból nem lesz pópa, hanem vagy költő, vagy politikus.

Idősb Gálbory Sámuel csalódott; Vulkán se költő, se politikus nem lett.

Akart ugyan képviselő lenni, de bár merre fordította a vitorlát, neki nem jutott mandátum.

1881-ben ifj. Gyalóky Lajossal közösen vettek két vak lovat, meg egy ócska landauert és elindultak politikai körutra; elébb azonban megkeresztelték a paripákat, egyiket *Egyenlőségnek*, a másikat pedig *Testvériségnek* nevezték el.

Ifj. Gyalóky Lajos mérsékelt ellenzéki, Vulkán pedig negyvennyolczas program-beszédet és meggyőződést pakolt a paktáskába.

Ily módon előkészülve, bejárták ők a bihari, hosszúpályi, székelyhídi, margittai és élesdi választókerületeket.

A landauer tetejéről hol egyik, hol a másik férfiú szónokolt; de a kálomista községekben hiába dicsérte Gyalóky az Apponyi Albert pápista politikáját, sehogysem akart puhulni a választó közönség; erre Vulkán gyürkőzött neki és az oláh szavazók meggyőződését akarta megingatni.

Gyönyörű, classikus római nyelven lelkesítő szónoklatokat tartott; annál már Ciceró sem beszélt volna virágosabban a forumon; de egy alkalommal midőn a nagy tribun másfél óráig tartó beszédjének a vége fele járt; közbe szólott a kakucsi bíró, hogy: domnule nu vorbi; maj binye ada palinka, klisza si bány.

Erre a megjegyzésre Vulkán Józsefnek torkán akadt a szó; és meggyőződött arról, hogy elébb való a népnek a pálinka, a szalonna, meg a pénz, mint a legszebb diktáció.

Élesden el is bukott takarosán; sőt anyagilag is megkárosodott, mert midőn Margittára betértek, kigyuladt az istálló és az ócska landauerrel együtt, odaégett a két vak ló.

Jól is történt az ügy; mert nagyon lesóványodott a kesely *Egyenlőség* és a fakó *Testvériség*; nem esoda, hiszen zöld luczerna helyett a „*Familia*“ megmaradt példányaival abrakolták a szerencsétlen párákat.

Mindazáltal nem esüggedt el Vulkán József; 1884-ben újra fellépett kormánypárti programmal Belényesben; de a budorászi és nyimoesdi választók a classikus román szónoklatokat nem értették meg, azt hitték, hogy francziául beszél a jelölt és ismét csak bukás lett a dolog vége.

1892!

Vulcán József.

Azóta felhagyott a politikával és teljes erővel az irodalomnak él.

Tagja a «Kisfaludy-társaság»-nak és a bukaresti román akadémiának.

Most is ott járt tul a havasokon, tul a magyar haza határán, részt vett a disz-füéseken, nem mintha az 50 frank napidijra rászorult volna, hanem mert ünnepték a derék szerkesztőt, a koszorus dalnokot.

A Carmen Silva oldalán mohó étvágygyal fogyasztotta a szilva vastagételt; kortyolta a pezsgőt, de mi azt hisszük, hogy mikor a habzó, gyöngyöző ital felkorbácsolta vércseppjeit, akkor megszólalt szive mélyén egy lágyan csengő édes hang, mely kérte: Jóskám, Jóskám, ne tüzelj!

Ez a titkos szó visszahozta őt ismét.

Juniusba újra ott sétál ő a *bihar-füredi* völgyben; az neki a legkedvesebb tanyája, ábrándos lelkének menyországa.

Még a feje bubja is épen olyan, mint a pojenyi csucs: puszta és kopár; csak itt-ott fedi a tiszteletreméltó koponyát egy pár boróka fenyő, néhány hajszál.

Ott, a magas „*Kusztura*“ szikláira ülve írja a lelkesítő költeményeket és olvassa hűsítőnek a saját lapját: a «Familiát».

Szeme a távolba tekint és elmélázva gyönyörködik a „*Boesásza*“ ormán ugráló bakk-kecskében; kezébe poharat ragad, lelke az égbe száll s utolsó kortyig felhajtja a friss kecsketejet.

Mikor a dér megcsipi a vad málnafa leveleit és sárgulni kezd a bükkfa lombja, akkor Vulkán József is ott hagyja a bihar-füredi fakastélyt és haza jön Nagyváradra hites tolmácsnak.

A törvényszék román ajkú vádlottjainak élő fonográfja ő, kinek ha füleibe kiáltják az oláh vallomást, azonnal visszaadja magyarul a nustyu, nám vazutot.

Különben a „*Szépítési egylet*“ nek is szenvedélyes felolvasás-rendezője volt; de ebbe is bele fáradt; erről is leköszönt.

Unalmas dolog is az a gyalogjárás; kocsit, lovat pedig nem akar tartani, mióta oda égett a két telivér paripa: az Egyenlőség és a Testvériség. *Izé.*

KÜLFÖLD.

Prága, ápril 29. (Eredeti sürgöny.) Prága polgármesterének kiszakadt a drága, pepita nadrága.

*

Hága, ápril 29. (Eredeti sürgöny.) A városi végrehajtó egy vasvillába hága és elnyomorodott a bal lába.

*

Páris, ápril 29. (Eredeti sürgöny.) Május 1-én tünetni fog egész Páris; ordit, zajong akkor még a szamárnak is.

*

Berlin, ápril 29. (Eredeti sürgöny.) Moltke meghalt, Bismarck él; de fél, hogy őt is nem soká elviszi a forgó szél.

ÉDESSEGEK.

— Feltalálja Rusz Károly. —

Jesszusom! Aszok asz újságok! Kel ide!... mit ki nem irnak már?

A mit mi a szoszetásban, antr nu beszélgetünk és a mit zárt ajtók között csinálunk, asz se titok már!

Bosszantó, instálom, igazán bosszantó; egy olyan ember, mint asz asz izé, asz asz Etsedy, verset mer rólunk irni.

Aszt mondja állszent vagyok; ketyelmes Isten, ilyet fogni én rám! Palotay főtisztelendő úr a tanum, hogy könyv nélkül tudom az egész liturgiát.

Szentséges ég! csak azt a verset a püspök Ö excelenciája el ne olvasta volna; Jesszusom! kapok én penitenciát.

No meg olyat irni rólam, hogy korpás markú pék vagyok.

Én — instálom — az előkelők czukrásza, korpás marku pék! én, a ki csaknem udvari-szállító lettem Ö felsége legmagasabb látogatása alkalmával; nade ilyet!

Pfuj! de mit nekem asz a piktor, asz a füzfa-poéta!

Igaz — instálom — kiutasítottam, mert haragszom rá; mivel a pénzt nem tudja becsülni; harmincz krajezáros őszi barackot eszik, sőt a magvát is lenyeli és mégis ő beszél, hogy én kártyás, pazarló vagyok?...

Jesszusom!

Tudnék én csacsogni, ha akarnék, de mennyit; azonban nem akarok endiszkrét lenni! Egy élő titok zacskó vagyok én; be van a szám kötve, hallgatok; biz' Isten hallgatok, mert szerintem semmi köze a mizerábl pópl-nek ahoz, a mi a szoszetásban történik.

Mindazáltal — instálom — majd tracsolunk, majd beszélünk egy kissé, más alkalommal; mert szeretem a «Baglyot»; de most sietek, dolgom van.

Ketyelmes ég! jön asz excelenciás úr.

Kiszi hand! Üssük el!

1892

NŐK HARCZA.

(Szövegét lásd a túloldalon.)

NŐK HARCZA.

(A „Biharmegyei nőegylet“ közgyűlése ápril 26-án.)

Felhős, beborult ég, derül ki, ragyogj rám!
Rózsaszín tintába mártottam a pennám.
Fellobban előttem a múlt idők képe,
Eger vár ostroma, szoknyás hadi népe;
Gróf Széchy Mária, Lorántffy Zsuzsánna,
Rozgonyi Cziczelle kardja, buzogánya.
Látom az omló vért, az öldöklő csatát;
Hallom a riadót, dobpergést, kürt szavát.
Nem, mégse; vér nem foly, riadó sem zendül,
De mégis csata van, azt állítom szentül.
Amazonok harcza, galambok csatája;
Asszonynéppel telve a vármegye háza.
Hegyezett körmökkel jöttek a gyűlésre;
Pattogó kartács a nyelvük perdülése.
Ezen a szent napon a férfinak hallgass!
Mert szelid báránnyól lett vérengző farkas.
Gerlicze madárnak kifakadt epéje,
Szétömlött lelkének nagy keserősége.

*

Kezdődött a vihar rémes hangon, zúgva;
Sok jótékony asszony acsarkodott újra.
Rokkant bérkocsisok szavazókért jártak
És gyalog döcögött néhány súlyos párttag.
Felzendült az éljen s minden szem ránézett,
Midőn *Gerliczyné* a terembe lépett.
A nemes báróné az ülést megnyitván
Leült és megpihent, mint mókus a bikkfán,
Utánna felállott a szép jegyző, a ki
Derék, jámbor fiu, neve: *Márkus Laci*.
De nem soká beszélt; mert a felesége
Szavára figyelt és szigoruan nézte.
Takaros menyecske, meg kell adni, dehát
Ennyi nő közt mégis félti kaczer urát.
Jobb is, hogy a jegyző elhallgat s retirál,
Mivel merészebben szól *Mezey Mihály*.
Mint egy új apostol, glóriával arczán
Felállott, ujja közt hegyes plajbászt tartván;
Ajkat lebigyeszté, szemöldjét felhuzta,
Ugy nézett ki, mit egy fáczán kakas nyúzva.
Beszélni kezdett, de lehült, mint a málé;
Mert erélyes hangon közbe szólt *Tiszáné*:
Kérem az elnököt: intse le e férfit,
A ki jogtalanul most tereferél itt.
Vagy kössön fejkötőt rögtön a kontyára,
Vagy pedig némuljon el csicsergő szája.
Az elnökön csengett, ismét csengett s mondja:
Folytassa; bizom én a pénztárnokomba.
Mihály ur folytatja dühvel, lánggal, hévvel;
Mint hogyha bélelve lenne forgó széllel.
Méltóságos elnök *úr!* . . . azaz hogy asszony!
Nekem e gyűlésből nincsen semmi hasznom.

De mert önök közzé kell egy *okos* férfi,
Eljöttem e helyre napszámba beszélni.
Mik akar most itten Tisza Kálmán nője?
Én, e gyűlés lelke, azt kérdezem tőle;
Tiszteletet keres? rangot, kiváltságot?
Hej, *nem élünk többé mameluk világot!*
Az ő hivatala „*lebegő*“ fellegrvár,
Felesleges dolog, mint a szilvalekvár,
Tiszteljük, becsüljük, ámde nem mutatjuk,
Büszkén nézünk rá, mint pávára a hattyuk.
A multkor miatta bukott az apácza,
Ezen a gyűlésen jöjjön ő a pácza.
Beszédét a szónok tovább már nem mondta,
Mert a nagy gesztustól leszakadt a gombja.
Száz torok sikoltá feléje, hogy: éljen!
Felvarrják a gombot — biztatták — ne féljen.
A hiteles ember, tudós, okos képpel,
Megelégedetten tekintgetett széjjel,
A nagy boldogságtól rengett rajta a háj,
De fülelni kezdett bölcs *Mezey Mihály*;
Mert Tiszáné újra szónoklatba kezdett;
Nyelve hegyes tör volt, minden szava sebzett.
Tiltakozott újra: tizszer, huszszor, százszor,
Hogy e bajviváshoz *nem szükség prókátor*.
De hiába szólott a kegyelmes asszony,
Érveléseiben nem volt semmi haszon.
Zajongott és tombolt a tunikás sereg,
Vigan csattogtak a tapsoló tenyerek,
Sőt *Mezey Vilma* ő nagysága lázban
Égő szemmel beszélt Tiszánéval, bátran:
«Csupán té elnökön; punkum, és *semmi . . . is!*
Ezért a harcért ön és nem Lujza hibás!»
A kegyelmes asszony egy árva szót nem szólt,
Ország-világ tudja, hogy mi ő és mi volt.
Nyugodtan, fagyosan és hidegen nézett,
Ki mondja meg nékem, *hogy vajjon mit érzett?*
De jött a választás, első és második.
Stark az ajtónálló neki rugaszkodik;
Mint Szent Péter, ő is fogta a kilincset;
Fenséges jobbával ide-oda intett:
Egyenkint engedte befelé a nőket,
Hoványi főorvos számlálgatta őket.
Mig a szavazás folyt, oda ültették be
Meszera Istvánnét az elnöki székbe.
Ő lett a korelnök, bár volt vénebb nála,
De az affektálás neki nem szokása.
Mégis — tudja Isten — félve csücsült oda;
Mert a bárónénak réme a *babona*.
Most is *három* gyertya égett az asztalon,
Egy *keresztes* pók meg hintázott a falon.
Rögtön vetett is vagy három-négy keresztet
És folyton sohajtá: *nem szeretem eztet!*

Rosszat jelent tudom; akárki meglássa,
Az egyik pártnak lesz szomoru bukása.
És csakugyan úgy lett; *Gerliczyné* győzött
Sikerült a terv, mit e napra kifőzött.
S a szavazás ellen nem lehet kifogás;
Mert azon ott volt a *közjegyzői nyomás*.
A csatavesztett párt felállott és elment,
Magára hagyta a győzedelmes ellent.
Jaj volt annak, a ki ott talált maradni
S kifejezést akart érzelmének adni.
Lett legyen az asszony, avagy bátor férfi,
Hegyes körmök elől nem tudott kitérni.
Szűnyogh Lorándot, ki az eredményt leste,
Napernyővel inté rendre egy menyecske.
Miskolezy Árpádon egy legyező tört szét;
Ertsey Zsigához vágta egy rozsz körtét.
De midőn az óra, tompán és mogorván,
Fél nyolczat kongatott a barátok tornyán,
Szétozlott a gyűlés és csillapult láza;
Üres zajtalan lett a vármegye háza.
Kiki rohant haza; mert meghült a kávé;
Minő bajt is csinált itt az a *Tiszáné!*
Sok háznál kozmás lett a pecsenye mártás
És porig megégett a finom, jó rántás.
De egy férfi sem szól, csak hallgat, mint harcsa;
Mert a ki felzúdúl az a hátát tartsa!
Minden férj fabáb lett és más dolguk nincs is,
Csakhogy telve legyen a jótékony pixis.

L. A.

AZ ÉN IDEÁLOM.

— Németből. —

Bárhogy elromlottak is a nők,
Kiknek bűne nehéz és sok,
Te hozzád, kedves ideáлом,
Mély tisztelettel fordulok.

Oly szép vagy és cseppet sem hiú,
Oly bájos és mégsem kaczer;
Hajad tied egészen s nem kell
Derekadnak halcsont s aczél.

Nem csaltál meg egy férfit se még,
«Kék harisnya» sem vagy talán;
S mit előbb kellett volna mondanom:
Turnúrt sem viselsz, szép leány!

Boszúból senkit meg nem szóltál;
Nem léptél fel hangversenyen,
Nem énekeltél hamis hangon
S nem zongoráztál sohasem.

Boldog lesz, aki téged választ,
Erényes, bájos gyöngy-alak!
Bár neked is van egy nagy hibád;
Az, hogy még csak két éves vagy...

A.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Honfi Keresztesi* Pál hazai dalnok, kedves nevével együtt néhány napig városunkban időzött. A koszos költő itt tartózkodása alatt kezet fogott száztizenkét tekintetes urral, hatvan nagyságos urral; betekintett nyolcz templomba, két zsinagógába, huszonöt korcsmába; brudert ivott három pinczérel, egy harangozóval és messziről megnézte vetélytársát: *Etsedy* Albertet.

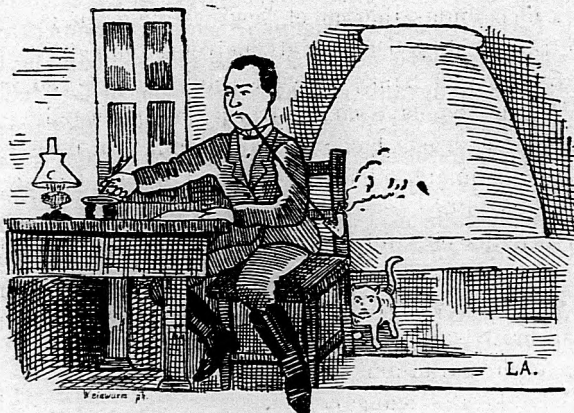
— **Május 1-én** több helyen volt éjjeli zene. A fogház előtt megjelentek a «Zenekedvelők egyesületé»-nek tagjai és macskazenét adtak volt pénztárnokuknak; a városligeti békák pedig *Bátkay* József ablaka alatt kuruttolták el a marseillest.

— **Hymen hír.** *Spitz* Jakab Petrósz és *Katz* Fanni Lázúr; minden további értesítés nélkül ajánlják magukat a jó barátoknak és ismerősöknek.

— **Vérengzés.** Cserző Balázs körös-utczai tímár czirnos macskája tegnapelőtt, rettenetes módon szétmarczangolta a *Korpás* Mátyás pékmester szelidített egerét.

— **Öngyilkosság.** A pojánai törvénybíró tarka pulykája kutha ugrott, honnan már csak hült tetemeit húzták ki. Az öngyilkosság oka szerelmi bubánat és anyagi zavar.

Vidéki levelezés.

Tekintetes szerkesztő ur!

Az alsó-sárréti ifjuság nagy dologra készül.

Folyó évi május 17-én, pünkösd első napján, löversenyvel egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendez a bojtortjányi közlegelőn.

A rendező bizottság közszeretben álló kántorunk kedves és bájos nejét, *Mázsás* Mihályné született *Forgó* Zsuzsanna úrhölgy öngagságát kérte fel ledi patronesznek. Ha az idő derül és a fák levele addig kinő, a sátor zöld lombokkal lesz diszítve, ha pedig ilyen kellemetlen, hideg szelek járnak, az esetben a *Köpczős* László gőzmalom-tulajdonos által felajánlott géptakaró ponyvakkal ékesítjük fel a táncz helyiséget; különben a multság lefolyásáról azonnal értesíteni fogom a tisztelt szerkesztő urat.

Ma három hete ünnepeltük meg a református templom nagy harangjának huszonöt éves jubileumát; mely alkalommal a „*Dübögő*” nagy termében társas ebédre gyűlt össze községünk színe, java.

A menü következő volt.

Paczal leves hurkával.

Hideghus sóska mártással.

Melegített lencse vastagétel, füstölt oldal öflággal és күrtös-kalács, madulával dúsan behintve.

Az első fogásnál tiszteletes Cserepes Bálint úr poharat emelt az eklézsiára. Rövid szünet után Gombos Görbe Isvány curátor, Matyók Puha Gábor községi adószedőt éltette; a harmadik tál ételnél pedig kissé imbolyogva, de mégis felemelkedett ékesszólásáról ismert, aranyzajú kántorunk Mázsás Mihály és másfél óráig tartó beszédben boldogságot, meglegegedést és hosszú életet kívánt az ünnepelet nagy haragnak.

Ezen könyfakasztó szónoki remekmű után, jelen sorok írója egy üres hordóra lépett és versben irt humoros felköszöntőt olvasott fel a haranglábról; mely huszonöt év alatt el nem korhadt és az óriási tehertől össze nem roskadt.

Az ebéd vége fele megérkezett Kancsi Marcsi cigányprimás ujonnan szervezett, három tagból álló bandájával és szebbnél-szebb magyar dalokkal mulattatta a közönséget; sőt a barna fiuk köztetszés mellett előadták a Trubadur ezimű nagy operettet is.

Végül nem mulaszthatom el, hogy fel ne szólaljak azon botrányos magaviselet miatt, melyet Gyömbér Kis József Buksi nevű hamis kutyája, irányomban tanusított. Midőn ugyanis a bankvettről jelen hirlapi tudósítás megírása végett haza akartam menni, fent nevezett kutya utánnam rohant és vadonat új téli kabátomat kiszakította.

Ezen brutális eset folytán kérem a tekintetes szerkesztő urat, hogy a sajtó-szabadság ily goromba megsértéseért, a vidéki közvélemény terrorizálásáért, az egész hazai sajtóban feljajdulni méltóztassék.

Tisztelettel maradtam

alázatos szolgája:

Görcsös Zsigmond, m. k.
r. l.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

I.

Bíró. Megértette? A libalopásért másfél évi börtön büntetést kapott.

Vádlott. Thekéntetes ór! Én ebbe bele nem nyogszom, mert valóban forcsa, hodj edj fél éves, rangyas kis libáért khapok másfél esztendő büntetést, egész más volna, ha a liba is másfél éves lenne.

Felebbezek!

II.

Bíró. Szerencsétlen flótás, hát megint ide került? Nem szégyeli magát; a csavargásért most épen tizenkettedikszer van itt.

Csavargó. Na ez igazán nagyszerű beszéd! Hát a bíró ur nem szégyeli magát; pedig minden nap itt van.

Vizsgán.

Tanár. Melyik ütközetben esett el a Kosciuskó?
Tanítvány. Az utolsóban.

Azok a cselédek.

Mari! Mari! hogy takarit maga? Nézze csak hisz valamennyi szék, mind poros.

Hát hogyne volna poros, nagyságos asszonyom, mikor ma még senki sem ült rajta.

A három dadogó.

Borbély legény. Bo-bo-borotvátkozni tetszik?

Vendég. Pe-pe-persze.

Borbély legény. Te-te-tessék lecsü-csü-csülni.

Vendég. Ba-ba-barátom, maga engem csu-csu-csúfol.

Borbély legény. Én meg úgy látom, hogy a na-na-cságos ur mo-mo-mókázik velem.

Vendég. (Felugrik.) Né-né-nézzé csak, ha-ha-hallja cs-ak, ha még to-tovább is gu-gunyol, hát ugy popo-pofon teremtem, hogy pi-pitykének nézi jaz magas eget.

Öreg borbély. Ké-kérem alássan a ssegédem da-da-dadog.

Vendég. Mit? még maga is i-i-incselkedik, bo-bo-bossszant? É-én tö-tö-többet ilyen ü-ü-üzletbe nem jövök, bo-bo-bor

Segéd. De, na na-nacs

Öreg borbély. Bo-bo-bocs na ez aztán fu-fu-furcsa.

A szerkesztő postája.

Egy vidéki szerény asszonyságnak.

(Helyben.) Ó szemérmes szüz, ne piruljon! Ama «szerény hölgy koszoruját» mi nem tépjük, kivált ha csakugyan szerény: de az a baj, hogy a megbotránkozásig kirívó. Különbén névtelen levelekre nem válaszolunk; az nem a mi dolgunk, hogy a «század évek végén mi lesz?» — **S. A.** urnak (Pécs.) Hogy mondjunk bírálatot oly könyvről, mely hozzánk beküldve nem lett, melyet nem olvastunk? Tessék mutatványt küldeni és akkor nagyon szivesen megemlékezünk róla, annyival inkább, mert dicsérni hallottuk a művet. — **Csillagviccek.** Nagyon erősek; várjuk meg a vizsgálat eredményét, de az ilyen tisztátalan dolgokból mennél kevesebbet találunk fel. — **Sz. S.** (Élesd.) Hosszu, lapos; a magva is gyenge és a szereplő egyéneket csak az a vidék ismeri. A rajzokat eltettük s kidolgozva — alkalom adtán — valami csattanós vadász históriánál felhasználjuk. — **Lazarónó.** (Helyben.) Azokon az érthetetlen műszavakon, aligha mulatna a mi közönségünk; nem közöljük. — **Sz. B.** (Helyben). Mint láthatja, a dologgal elég bőven foglalkoztunk versben; elég abból annyi. — **D. J.** A krokodélus farka nem csattan s a vers hosszú és vizenyős, mint a Nilus; de ha igyekszik, még kinőheti magát; mert helyt-helyt fel-felcsillan egy kis vékonyka humor.

1892!

H I R D E T É S E K

Legújabb divat.

MITTHEILER EDE

férfi-szabó

Olaszi, Fő-utca, Orsolya-apáczák zárdája mellett.

Ajánlom a **tavaszi** és **nyári** idényre **bel- és külföldi szövetekkel** dusan berendezett üzletemet.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

M i t t h e i l e r E d e.

Legolcsóbb árak.

Gyors és pontos kiszolgálás.

Vidékre mintákat bérmentve.

K A L E N D A J Á N O S

műipar-áru raktárában

Nagyváradon, Szt-László-tér

legjutányosabban beszerezhetők:

UTI-LÁDÁK, BŐRÖNDŐK mindennemű utazási czikkek, továbbá **Vadász-fegyverek** és **revolverek**, angol disznóbőr **nyergek** és **lovagló-kellékek**, ugyszintén **gyermek kocsibölcsők**, **Adler-féle tajték-pipák**, **pénz- és szivartárczák**, **sétabotok**, **kalapok**, **nyakkendők**.

Alkalmi ajándék tárgyak és gyermekjátékok legnagyobb választékban.

10

Vendégfogadó- és kávéház-megnyitás.

Van szerencsém Biharvármegye és Nagyvárad város nagyérdemű közönségét értesíteni, miszerint az ipartestület tulajdonát képező, volt **Bucsányi-féle**

„Nemzeti szállodát”

12 vendégszobával, kávéházzal,

téli- és nyári-étteremmel

több évre kibéreltem, azt a kor igényeihez mérten újjáalakítottam és **vendég-szobáimat, kávéházamat és éttermemet megnyitottam.**

Midőn ezek tudomásul vételét kérem, egyszersmind az eddig számos éveken át irányomban tanúsított szives bizalmukat megköszönve, azon kéréssel fordulok a n. é. közönséghez, kegyeskedjek vállaltomat nagybecsű pártfogásával támogatni. Igérem, hogy **jó italokkal, Dréher-féle legkiválóbb minőségű sörrel, jó borral, jó ételekkel** és pontos szolgálatot fogok kifejteni.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam

alázatos szolgálója

S ü c h J ó z s e f,
a „Nemzeti szálloda” bérlője.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy a mult év október havában

A T L A S Z és W E I S Z

czég alatt Nagyváradon egy rum és likör-gyárat rendeztünk be, dusan felszerelt raktárunkban tartunk mindennemű **crème-liköröket; bel- és külföldi rumot és theát**, valódi francia **Cognakot** és minden e szakmába vágó különlegességeket.

Raktárunkat *Felsőpece-utca 99 szám alatt, telephon-állomással ellátott irodánkat pedig a Kert-utca 250. sz. alatt lévő Zsiga-féle házban tartjuk.*

A nagyérdemű közönség szives támogatását kérve, kiváló tisztelettel

A T L A S Z és W E I S Z

rum és likör gyárosok, szesz és pálinka nagykereskedők.

SCHMUTZLER JÁNOS

m ű - ó r á s

Nagyváradon, **Olaszi Fő-utca, a „Magyar Király“**
kávéházzal szemben.

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe dús választéku **óra-raktárát**, hol mindennemű és legjobb minőségű órák, rendkívül jutányos áron kaphatók. Ócska órák becsereztetnek és a **legmagasabb árban** bevételnek. Mindennemű **óra-javítások** gyorsan, pontosan és olcsón teljesíttetnek.

Kiváló tisztelettel

Schmutzler János.

7

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS

cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyártmányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű czég általánosan elismert újdonságai

mindenféle kalapokban

üzletben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett czég gyártmányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden **Pless**-féle kalap a fenti czég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

LANG JÓZSEF

Nagyváradon, **Olaszi, Uri-utca, Hügel-ház**

ajánlja a mélyen tisztelt közönségnek

könyvnyomdáját

nyomtatványok leggyorsabb és jutányos áron elkészítésére.

Továbbá előfizetésre ajánlja

„NAGYVÁRAD“

czimű politikai napilapját, mely független irányu és a legolcsóbb helyi lap.

Lang József nyomdája Nagyvárad.